

Sandra Lammens (Gent, °1971) besloot als achtjarige pianist te worden. Ze componeerde al kleine stukjes die ze titels als ballade, ode en canon gaf. Piano studeerde ze bij Aquiles Delle Vigne in Rotterdam en bij Claude Coppens en Boyan Vodenisharov aan het conservatorium in Gent. Tijdens haar studie behaalde ze een eerste prijs in de 'Chain Wedstrijd voor de interpretatie van hedendaagse muziek' in Weimar met *An Tasten* van Kagel, *Litanie nr. 1* van Goeyvaerts en *Makrokosmos 2* van Crumb. Ze won ook de publieksprijs. In 1997 behaalde ze het meesterdiploma klassiek piano.

Ze wou meer dan slechts piano spelen. Frank Nuyts werd haar compositiesdocent. 'Ik hou van zijn gedrevenheid en levenshouding. Hij geeft zijn studenten de vrijheid om zichzelf als componist te ontplooiën.

Calypso's kiss Sandra Lammens

♩ = 54

■ Uit: *Calypso*, een vijfdelige suite voor cello en piano, nr. 3 *Calypso's kiss* van Sandra Lammens

Hij draagt geen 'oorkleppen' maar staat open voor andere strekkingen', vindt Lammens. Nuyts karakteriseert haar op zijn beurt als volgt: 'Sandra is iemand met een enorm schoon muzikaal hart, een hart dat uitgaat naar verschillende genres. Ze speelt op een heel persoonlijke wijze piano die ook de grilligheid van haar fantasie weerspiegelt. Dynamisch is ze van geen kleintje vervaard. Er hangt iets broos over haar dat ze goed kan sublimeren in de aanpak van grensoverschrijdende projecten. Ik denk dat ze altijd componist is geweest, ook als ze piano speelt.' Na drie jaren studies bij Nuyts werd Lammens in 2008 bachelor in compositie.

'Stem en kleine ensembles is mijn ding', zegt Lammens. In haar werklijst vind je dan ook naast stukken voor piano vele werken voor kleine ensembles. In 2003 begon ze het ensemble 'Eaudevie' dat Franse chansons brengt en waarvoor zij de teksten en de muziek schrijft. Het zijn liederen met invloeden uit punk, rock, klassiek en jazz. Daarin laat ze ruimte voor improvisatie. De zanglijn ligt vast maar alle uitvoerders worden uitgenodigd te improviseren. *Calypso*, een vijfdelige suite voor cello en piano verklankt onmogelijke liefdes. Het is een verwijzing naar Kalypso, die verliefd op Homeros, hem gevangen houdt tot ze hem uiteindelijk toch moet vrijlaten.

Lammens was in 2008 en 2009 'composer in residence' van Trefpunt. *Ongehoord* is een voorstelling die ze organiseerde in samenwerking met Trefpunt en de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde (KANTL). *Os segredos*, vijf liederen op gedichten van Carlos Drummond De Andrade, zijn voor twee sopranen, klarinet, cello, harp en piano. Er stonden ook liederen van Daniel Pastene op het programma, een kortverhaal van Kristel Vereecken, delen uit Lammens' *Fingerprints*, en twee van haar liederen op gedichten van Paola Bartoletti. *Ten Paradijze* voor sopraan, piano, cello en trombone componeerde Lammens op teksten van Marc Cosyns. Tijdens de opening van de tentoonstelling *Bevoren Beeld* in het Caermersklooster in 2009 werden de zeven liederen gecreëerd. Cosyns, dokter en dichter, is een voorvechter van het recht op waardig sterven. De teksten zijn ontroerend en Lammens brengt die sfeer even ontroerd over waarbij schoonheid en inleving centraal staan.

Ze is een zeer dynamische dame: lesgeven, uitvoeren en organiseren. Componeren doet ze voor haar plezier en door gebrek aan tijd meestal tijdens schoolvakanties. Ze heeft haar ensemble 'Eaudevie', een duo met Annelies Van Hyfte, en recent begon ze een nieuw ensemble 'Kalypso'. Momenteel werkt ze aan een cyclus liederen op teksten van Alfonsina Storni voor piano, stem en bailaora, flamenco danseres. Gidon Sax vroeg haar een opera-singspiel voor zijn klas te schrijven.

Info: www.sandralammens.be

| SIMONNE CLAEYS |